

با تقدیم تحیات امنع ابهی و با آرزوی سلامتی تمامی عزیزان دل و جان

با عنایت به تقارن این ایام با صعود هیکل مبارک حضرت ولی امرالله برنامه ای تحت عنوان "مسئولیت احباء از نگاه حضرت ولی محبوب امرالله" تهیه گردیده است که قصد دارد از خلال هدایات هیکل مبارک به بررسی وظایف احباء الهی در قبال عالم انسانی بپردازد. امید آنکه هر کدام از ما با قلبی متوجه به آن ولی امر الهی، به هدایاتش گوش جان بسپاریم و در تحقق آمال و نوایایش آنچه در توان داریم ظاهر نمائیم

در پناه تأییداتش موفق باشید

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

میدان خدمت فی الحقیقه چنان وسیع، زمان چنان خطیر، امر الهی چنان عظیم، خدام آستان چنان قلیل، وقت چنان قصیر، و موهبت چنان جلیل که هیچیک از پیروان آئین حضرت بهاء الله که لایق انتساب به نام مبارک اوست، نمیتواند آنی توقف و فتور به خود راه دهد.

عنوان: مسئولیت احباء از نگاه حضرت ولی محبوب امرالله

قسمت روحانی

۱-مناجات شروع

۲-مناجات دوم

۳- قسمتی از الواح مبارکه وصایا

قسمت اداری

۴-مناجات حضرت ولی محبوب امرالله

۵- مسئولیتهای اهل بهاء

۶- چرا خاموش نشینیم

۷- تکلیف خطیر ما

۸- بهائی شایسته چه کسی است؟

۹- وظایف اهل بهاء

۱۰- برنامه نونهالان و نوجوانان

۱۱- شور و مشورت

با توجه به اینکه در آخرین سال از آخرین نقشه ۵ ساله جاری قرار داریم چگونه می توانیم انتظارات ولی محبوب امرالله را متحقق سازیم؟

قسمت اجتماعی

۱۲- الفت و محبت

۱۳-مناجات خاتمه

الها معبودا مسجودا

شهادت میدهم به وحدانیت تو و فردانیت تو و بخششهای قدیم و جدید تو . توئی آن کریمی که امطار سحاب سماء رحمتت بر شریف و وضع باریده و اشراقات انوار آفتاب بخششت بر عاصی و مطیع تابیده. ای رحیمی که سازج رحمت بابت را ساجد و جوهر عنایت کعبه امرت را طائف، از تو سؤال مینمائیم فضل قدیمت را میطلبیم و جود جدیدت را میجوئیم که بر مظاهر وجود رحم فرمائی و از فیوضات ایامت محروم نسازی. جمیع محتاج و فقیرند و أنت الغنی الغالب القدير.

ادعیه حضرت محبوب ص ۳۱۳

۲- مناجات دوم

ای محبوب جان و وجدان من، جز تو پناهی ندارم و بغیر از ذکر تو فریاد صبحگاهی برنیاورم لطفت شامل و فضلت کامل به تو امیدوارم. خداوندا هر دم جانی تازه بخش و در هر نفس نفثات روح القدس عطا فرما تا در محبتت مستقیم مانم و به فوز عظیم رسم و نور مبین مشاهده نمایم و در نهایت سکون و تمکین باشم. توئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

منتخباتی از مکاتیب جلد دوم ص ۱۶

۱۳-مناجات خاتمه

أيدنا يا إلهنا ومحبوبنا على السلوك في سبيلك وارتفاع أمرك بين العالمين.

بنده آستانش شوقی

مجموعه مناجات حضرت ولی امر الله، نشر سوّم، آلمان ۱۵۷ بدیع، صفحه ۴۶

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"...ای یاران مهربان بعد از مفقودی این مظلوم باید اغصان و افنان سدره مبارکه و ایادی امرالله و احبّای جمال ابھی توجّه به فرع دو سدره که از دو شجره مقدّسه مبارکه انبات شده و از اقتران دو فرع دوحه رحمانیه بوجود آمده یعنی شوقی افندی نمایند زیرا آیه الله و غصن ممتاز و ولیّ امرالله و مرجع جمیع اغصان و افنان و ایادی امرالله و احبّاء الله است و مبین آیات الله و مِنْ بَعْدِهِ بِكْرًا بَعْدَ بِكْرٍ یعنی در سلاله او..."

۴- مناجات حضرت ولی محبوب امرالله

هوالله

یا مولائی الحنون بنده خالص مخلص درگاهت را بر نشر نفحات قدسیّه ات مؤید دار تا به بیانی فصیح و انجذابی بدیع و دلیلی قاطع و انقطاعی کامل امر عظیمت را گوشزد هر شریف و وضع نماید و تا آخر الحیوة بر این عمل جلیل لایلا و نهارا قائم و ثابت بماند و از بندگانت و یاران با وفایت محسوب شود.

بنده آستانش شوقی

مجموعه مناجات حضرت ولی امرالله، نشر سوّم، آلمان ۱۵۷ بدیع، صفحه ۴۱

حضرت ولی امرالله می‌فرمایند:

ندای الهی بلند، مسیر روشن، وهدف مشهود و قابل‌الحصول. هر چند مسئولیتها مُبرم و سنگین و موانع متعدد و سهمگین، با این حال اگر متحداً و مصمماً قیام نمایند، و تا پایان استقامت کنند، قوه قاهره روح این آئین مقدس آنان را موفق به فتح و ظفر خواهد نمود

کتاب ۸ واحد ۲ ص ۶۶

وقت تنگ است و جای تأخیر و درنگ نه، توده‌های مردم تشنه آب حیات و میدان خدمت مهیا . وعده محکم و محتوم الهی نازل، نقشه ملکوتی در حرکت ، و تحرّک با گذشت هر روز، سریع‌تر و قوای آسمان و زمین به اسبابی غیبی، معاضد اجرای آن، چنین فرصتی بی بدیل و نظیر است . اهل تردید باید به پا خیزند و صحت این قول را شخصاً امتحان کنند. سعی و استقامت موجب ظفر و ضامن نصرت نهائی و کامل است

کتاب ۸ واحد ۲ ص ۶۶

از صمیم قلب از آنان تمنا دارم که متحد و متفق شوند، قلوبشان را پاک و منزه نمایند، بینش خود را وسعت بخشند ، عزمشان را جزم کنند. هم خود را وقف وظیفه جلیله خویش نمایند . مجدانه در سبیلی که حضرت عبدالبهاء برایشان ترسیم فرموده گام بردارند. هر مانعی که راهشان را مسدود می‌سازد، در هم شکنند و با اطمینانی قاطع و اتحادی کامل و قدمی راسخ به پیش روند تا به اهداف خود نائل گردند و اولین مرحله از سیر تکاملی وظیفه جمعیشان را با موفقیت به پایان رسانند.

کتاب ۸ واحد ۲ ص ۶۶

۶- چرا خاموش نشینیم

حضرت ولی امرالله در تاریخ ۲۵ جمادی‌الاول ۱۳۴۱ قمری می‌فرمایند:

"چرا خاموش نشینیم و حزن و اندوه به خود راه دهیم؟ هنگام خدمت و نصرت است و ایام ایام استقامت و جانفشانی در سبیل امرالله. تقدیرات الهیه را جز آن عالم غیب و شهود دیگری نداند و آنچه را آینده از حیر غیب به حیر شهود رساند هیچ نفسی از پیش واقف نگردد. ولی شکر آن مولای حافظ و ناصر را که به وعده‌های روح‌بخش چنان این خسته‌دلان را شاد و مطمئن فرمود که هر قدر محن و بلایا و مشکلات و رزایا از دست ملت غافل و احزاب متباغض و اعدای مهاجم و رجال ظالم غدار وارد گردد ادنی غباری بر خاطر نورانی یاران حضرت عبدالبهاء ننشیند و غیوم مظلّمه حیرت و افسردگی انوار امید و اطمینان را از ظهور و اشراق در قلوب صافیّه احبّاء منع ننماید."

توقیعات مبارکه، ۱۹۲۲-۱۹۲۶، ص ۶۸-۶۹

اگر اهل بهاء به کمک اهل عالم نشتابند و جهان را از روحی که حضرت بهاءالله به عالم عنایت فرموده اند مشحون نسازند، عالم با مصائب مختلفی که بدان مبتلا شده کاملاً ویران و مدنیتش بالمرّه نابود خواهد شد. مادام که روح امر مبارک در قلوب انسانها نفوذ و رسوخ نموده و تعالیم جهانی اش موانع موجود را از میان بر نداشته، جناح های اقتصادی، احزاب سیاسی، عداوت های ملی، تعصبات نژادی و خصومت های دینی همچنان به ایجاد جنگ های مخرب ادامه خواهند داد. امید آن که مشقاتی که در اطراف خود مشاهده می کنیم تکلیف خطیر ما را به ما متذکر دارد و برای اجرای وظیفه شریف و مقدّس خود قیام نماییم.

مکتوب ۲۴ نوامبر ۱۹۳۱ از طرف حضرت ولی امرالله به محفل روحانی ملی آمریکا (ترجمه)

۸- بهائی شایسته چه کسی است؟

توصیه ای که حضرت ولی امرالله به شما در باره تقسیم وقت خود بین خدمت امر الله و تمشیت دیگر امور و وظایف خویش فرموده اند توصیه ای است که حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء نیز به بسیاری از احبّای دیگر فرموده اند. این امر به معنی برقراری توافق و تعادلی بین دو آیه کتاب مستطاب اقدس است؛ یکی آیه ای است که خدمت در سبیل ترویج امر الله را وظیفه هر فرد بهائی تعیین می کند و دیگری آیه ای است که اشتغال به نوعی کسب و کار مفید به حال اجتماع را برای هر نفس لازم می داند. حضرت بهاءالله در یکی از الواح مبارکه می فرمایند که والاترین نوع انقطاع در عصر حاضر آن است که شخص به شغل و حرفه ای مشغول گردد و خودکفا باشد. بنا بر این یک بهائی شایسته کسی است که زندگی خویش را طوری تنظیم کند که وقت را هم صرف برآوردن نیازهای مادی خود و هم وقف خدمت به امر الله نماید.

ترجمه ای از نامه مورّخ ۲۶ فوریه ۱۹۳۳ از جانب حضرت ولی امرالله خطاب به یکی از احباء

حضرت ولی امرالله می فرمایند

درست است که هر وقت ترقی تدریجی امرالهی را با اعتلاء فوری برخی مسائل دنیوی مقایسه کنیم تقدّم امرالله را بطیء و در کمال تأنی مییابیم ولی فرق در این است که احبّای الهی با تمامی دل و جان معتقدند و یقین دارند و ادنی شائبهء شک و ریب در دل راه نمیدهند که انقلاب روحانی عظیمی که حقّ سبحانه و تعالی بوسیله ما ضعفا در قلوب عباد ایجاد فرموده در کمال قوّت و صلابت در تقدّم و تعالی است و در راس موعد معین عالم انسانی را احیاء خواهد نمود... هر قدر بلائی ما جسیم و عظیم باشد و هر قدر تیره بختیهای زندگانی غیر مترقّب، دائماً ناظر بحیات پرکار حضرت عبدالبهاء باشیم که در هر حال قائد و راهنمای محبوب و جلیل ما بودند و در جمیع احوال کلّ را بالهامات دائمه خود حفاظت و هدایت فرمودند و روح و قوّت بخشیدند با در نظر داشتن زندگانی این مولای حنون ائقال حیات را بنهایت استقامت و شهامت حمل مینمائیم تا در جهان بالا بفوز و حضور معزّی و مُسَلّی خود به اجری جزیل و شرفی بی پایان مشرف گردیم. "هر چه بر ما بگذرد و هر قدر مستقبل ایّام مظلم بنظر آید اگر هر یک از ما بسهم خود ثقل فادح مسئولیتها را حمل نمائیم مطمئن خواهیم شد که ید غیبی الهی در کار است و امور جهان ومقتضیات عالم امکان را بنحوی مرتّب و منظم مینماید که فتح و ظفر امر الهی رامحتوم و کلّ امور را تمشیت و راههای وصول به آمال و آرزوی دیرین را تمهید خواهد فرمود." "اولین وظیفه ما اینست که با اقوال و اعمال و رفتار و زندگانی خویش محیطی بوجود آوریم که بذور افشانده در قلوب استعداد بروز و ظهور و وصول بمرحله ثمر و نتیجه را در یابند یعنی بذرهای لطف و عنایتی که مدّت هشتاد سال ایادی قدرت حضرت عبدالبهاء بنهایت سخاوت در هر سرزمینی افشانند بنشو و نما فائز گردند نموّ این بذرهای افشانده شده و اثمار حاصله از آن، یگانه مربّی عالم امکان و ضامن صلح و سلام برای جهانی مملوّ از خرابی و حرمان است جمیعاً بایستی قیام بر تبلیغ امر مالک انام نمائیم و با نهایت تقوی و ایمان و فهم و قدرت باعلاء کلمه اتمّ الهی پردازیم و این خدمت شریف را محور اصلی حیات خود سازیم، احبّای الهی بایستی... منافع شخصیّه را فدا نمایند از راحت و رخا دست بشویند، از سرور و شادمانی و خوشیهای زندگانی برکنار گردند، با جمیع ملل بنهایت روح و ریحان دوستی جویند.